

Радиоприемник *Маестро*

тип Р-РМ-62

(вариант със селенов изправител)

Фиг. 1. Радиоприемник „Маестро“ - общ вид

Радиоприемникът „Маестро“ е малък супер, четвърти клас, произвеждан от „Завод за малки радиоприемници“ в гр. Велико Търново. Поместен е в малка елегантна кутия от бакелит и има клавишен блок, с който се включва и изключва захранването, а също се превключват желаните обхвати. Работи на два обхвата - средни вълни и къси вълни. Притежава голяма чувствителност, висока селективност и напълно достатъчна звукова мощност, която се възпроизвежда от сравнително голям елиптичен високоговорител. Голямото преводно отношение на скалния механизъм позволява плавна и удобна настройка на приемника на желаната станция, както на средни, така и на къси вълни. В приемника се използват три радиолампи за серийно отопление от серията U80. Шасито на приемника е модернизирано копие на варианта с токоизправителна радиолампа, като вместо нея е монтиран селенов изправител. Има малки промените и в стойностите на някои елементи.

Общият вид на приемника е показан на фиг. 1.

Технически данни:

(за напрежение на мрежата 220 V)

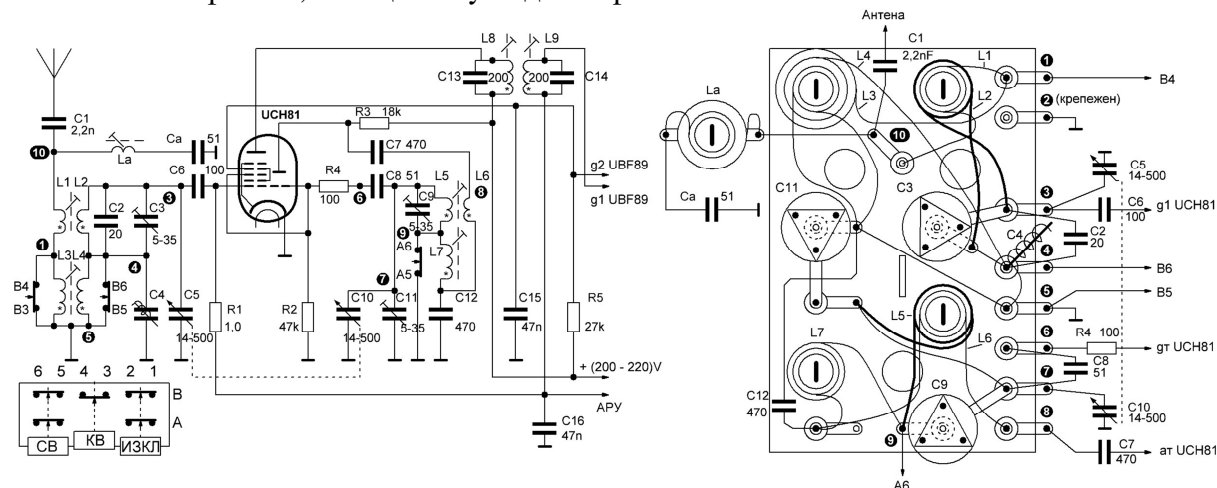
1. Захранване - мрежа с променливо напрежение 110, 127, 150, 220 V, 50 Hz.
2. Консумирана мощност: 40 W
3. Вълнови обхвати:
 - СВ - (520 ÷ 1620) kHz
 - КВ - (5,8 ÷ 18) MHz

4. Радиолампи:
 - UCH81 - смесител и осцилатор
 - UBF89 - междинночестотен усилвател и детектор
 - UCL82 - нискочестотен усилвател на напрежение и усилвател на мощност
5. Междинна честота 468 kHz
6. Чувствителност при 50 mW изходяща мощност и отношение сигнал / шум 20 dB:
 - СВ - 80 μ V
 - KB - 100 μ V
7. Избирателност по съседен канал при разстройка ± 10 kHz - над 32 dB
8. Изходяща мощност при коефициент на нелинейни изкривявания под 10% - 1 W
9. Ширина на пропусканата лента 6 kHz
10. Говорител Ч-BE1 - 1,5 W, 5,5 Ω
11. Размери 315 x 200 x 142 mm
12. Тегло 4,4 kg

Електрическа схема:

Принципната схема на приемника е показана на фиг. 3.

В електрическо отношение „Маестро“ представлява обикновен суперхетеродинен приемник с амплитудна модулация с шест настроени кръга. Схемата на бобинния блок е показана на фиг. 2а, а общият му вид - на фиг. 2б.

Фиг. 2а. Радиоприемник „Маестро“ - бобинен блок

Както се вижда от принципната схема, разликите между бобинните блокове на приемниците „Маестро“ и „Комсомолец“ са в добавения филтър в антенната верига La, Ca, служещ да отслабва сигналите с честоти, близки до междинната и разменените места на изводи 5 и 6.

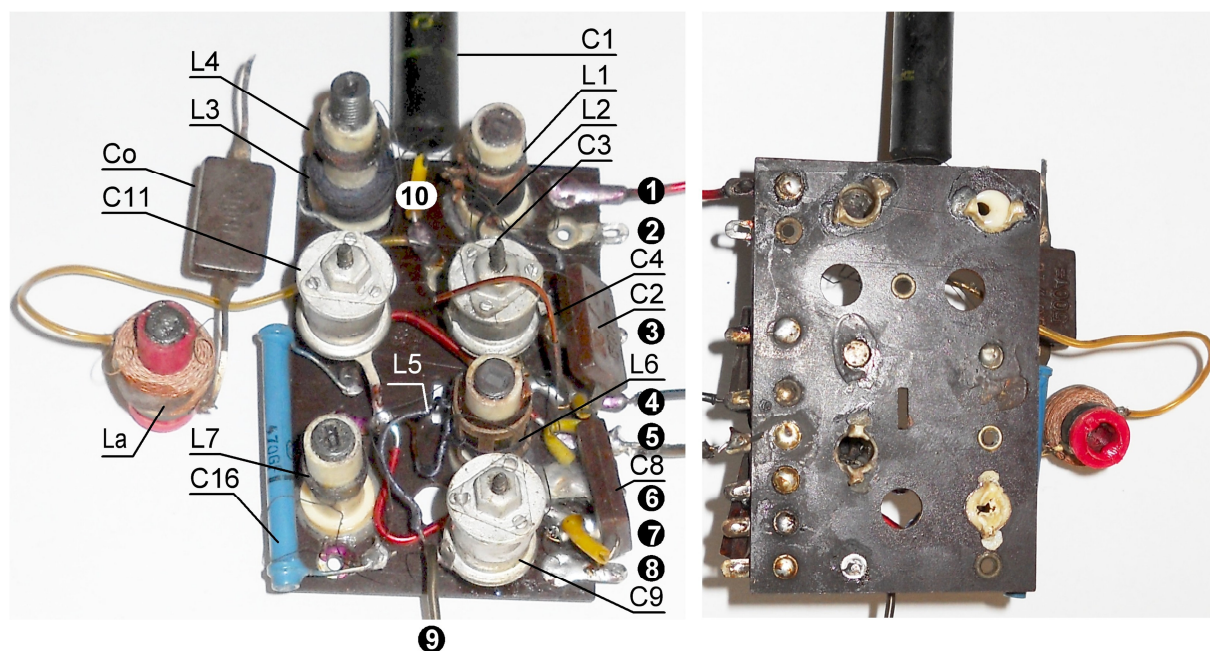
Във входа на приемника е приложена схема на индуктивна връзка между антената и решетъчния кръг. Антенните бобини (L₁ и L₃) са оразмерени така, че резонансът на решетъчната верига при нормална външна антена (C_A = 200 pF) е на честота, по-ниска от най-ниската на дадения обхват. Такава схема позволява да се получи добра равномерност на коефициента на прехвърляне по обхвати и да се подбере най-подходящата връзка между антенната верига и кръга.

На средни вълни връзката е малко по-слаба, с което се избягва разстройката на решетъчния кръг при използването на различни антени, а коефициентът на прехвърляне остава достатъчно голям.

На къси вълни връзката е по-силна (близо до оптималната), за да се получи по-

голяма стойност на коефициента на прехвърляне.

Настройката на входните кръгове се осъществява с феритни сърцевини и тримери, отделно за двата обхвата.

Фиг. 26. Радиоприемник „Маестро“ - бобинен блок (снимката е от варианта с UY85)

В осцилаторната част на приемника се използва триодът на смесителната лампа UCH81. Схемата за KB е осцилатор с индуктивна обратна връзка и кръг в решетъчната верига. За СВ е употребена схема на триточков осцилатор с капацитивен делител, образуван от осцилаторната секция на променливия кондензатор и падинга на СВ (C_{10} , и C_{12}). Настройката на осцилаторните кръгове се осъществява също с феритни сърцевини и тримери. Тримерът на СВ (C_{11}), се използва като допълнителен капацитет за късовълновия обхват, поради което настройката на СВ трябва да предхожда тази на KB.

Спрягането на СВ е триточно, но тъй като падингът има постоянна стойност (C_{12} е 470 pF), настройката на входния кръг става в две крайни точки. Точките за настройка са отбелязани върху скалата на приемника. Те са:

- 600 kHz и 1540 kHz, за СВ
- 6,6 MHz и 17,2 MHz, за KB

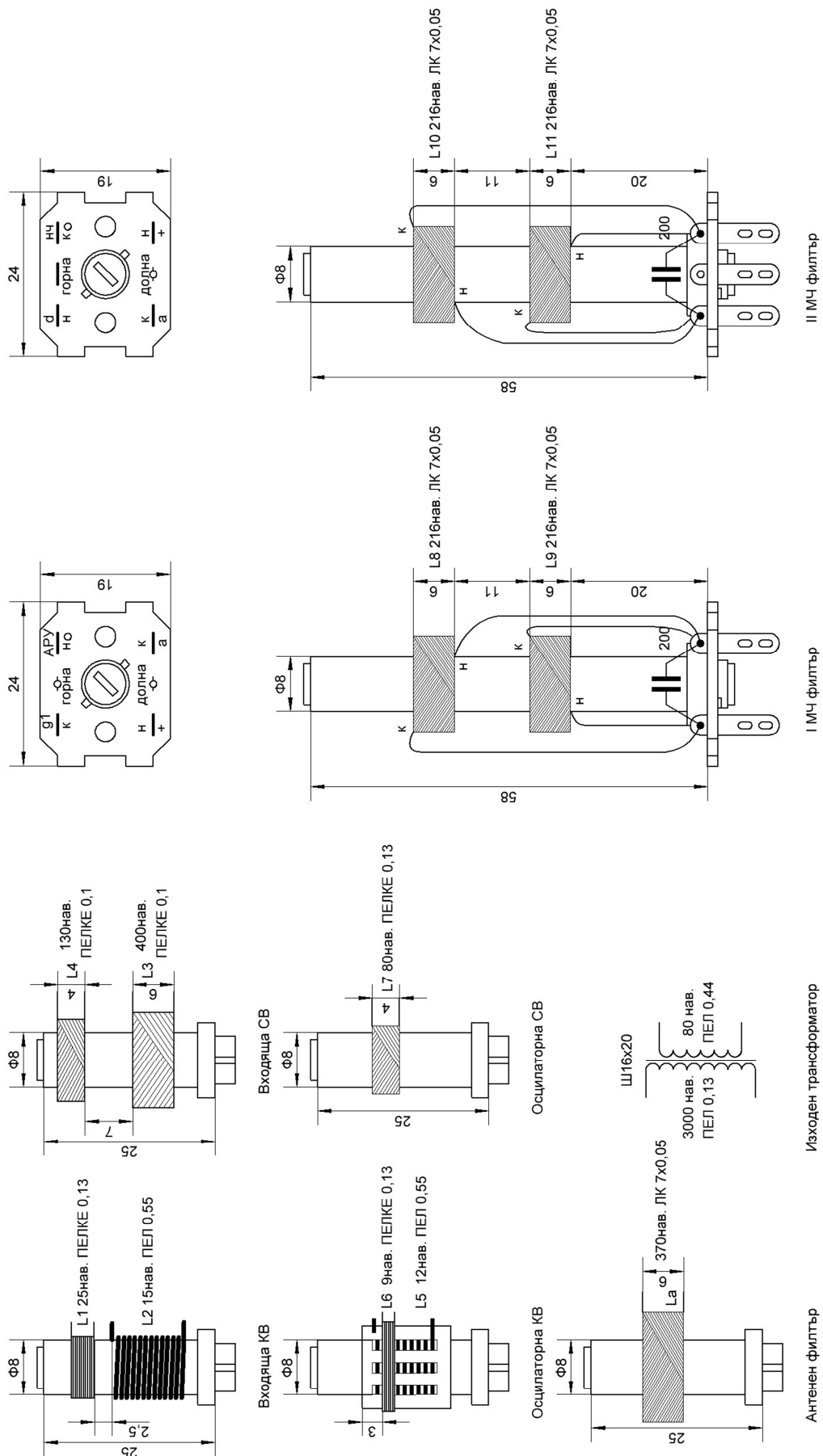
Смесването е умножително - входният сигнал се подава на първа решетка, а осцилаторният - на трета решетка на хептода на UCH81. Смесителната лампа работи в режим, близък до оптималния, препоръчан в каталозите на фирмите производители.

За усилване по междинна честота се използват два междинночестотни трансформатора, включени в анодните вериги на UCH81 и UBF89. Усилването, което се получава, осигурява чувствителност, по-добра от 50 μ V (на решетка g_1 на UCH81). И двата трансформатора работят в режим на оптимална връзка между кръговете, с което се постига максимално усилване и благоприятна едногърба крива.

Схемите на детектора и на АРУ са обикновени и за целта се използва само единият диод на UBF89.

В изхода на детектора е включен филтър за МЧ (C_{19} , R_7 , C_{20}). Потенциометърът за регулиране на силата R_8 , е товарното съпротивление на детектора.

За усилване на НЧ се използва комбинираната лампа, триод-пентод, UCL82. Триодът работи като усилвател на напрежение със съпротивителен товар, обхванат с отрицателна обратна връзка по напрежение, за намаляване коефициента на нелинейните изкривявания. Дълбочината на обратната връзка е около 6 dB и се определя от делител, съставен от съпротивленията R_{15} и R_{10} . Необходимото отрицателно преднапрежение на управляващата решетка на триода се постига чрез решетъчното съпротивление R_9 .

Пентодът работи като усилвател на мощност с трансформаторен товар и осигурява мощност 1 W, при коефициент на нелинейни изкривявания под 10 %. Автоматичното преднапрежение се постига чрез RC група, включена в катода (R_{11} и C_{22}). За разлика от приемника „Комсомолец“, тук последователно на решетка g_1 е добавено съпротивление против самовъзбуждане - R_{18} . Завишена е и стойността на R_{11} .

Захранващата група на приемника се състои от верига за отопление и еднопътен изправител. Лампите от U-серия са приспособени за серийно отопление, тъй като имат еднакъв отоплителен ток ($I_0 = 100$ mA), но различни, сравнително високи, отоплителни напрежения.

Сумата на отоплителните напрежения на комплекта от трите радиолампи, скалната крушка и съпротивлението R_{16} с отрицателен температурен коефициент, е 118 V. Това позволява да се използва направо мрежовото напрежение за отопление на лампите, чрез серийно включване на част от жичното съпротивление R_{17} . При изключване на частта от съпротивлението, участваща в отоплителната верига, приемникът ще работи със захранващо напрежение ($110 \div 127$) V. При включване на частта от 320 Ω , захранващото напрежение ще е 150 V, а при включени двете части (320 + 700) Ω , захранващото напрежение ще е 220 V.

Съпротивлението R_{16} в студено състояние има голяма стойност ($2 \div 3$ k Ω) и предпазва отоплителната верига от токов удар при първоначално включване на приемника. След затопляне (за 30 \div 40 sec), падът на напрежение върху него става ($16 \div 20$) V.

Поради отсъствие на мрежов трансформатор, изправителят е еднопътен. За изглаждане на изправеното напрежение се използва П-образен RC филтър (C_{27} , R_{14} , C_{25}). Напрежението върху C_{27} е 240 V, а на C_{25} - 200 V (при мрежа 220 V).

За изправяне на напрежението се използва селенов пакет тип E240C75. За ограничаването на тока през него и през кондензатора C_{27} при първоначално включване на приемника, последователно на него е включена частта от R_{17} - 90 Ω .

Намотъчни данни:

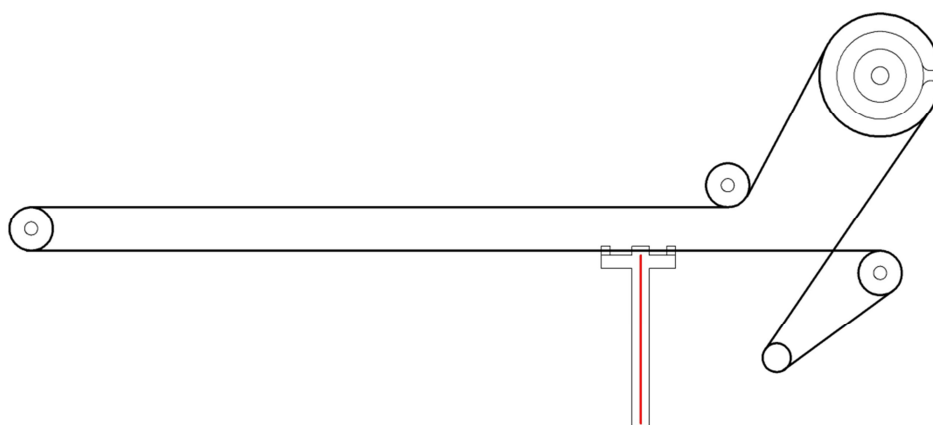
Намотъчните данни са показани на фиг. 4.

Скала и скален механизъм

На фиг. 5 е показана скалата на приемника, а на фиг. 6 - схемата на скалното движение (поглед отпред).

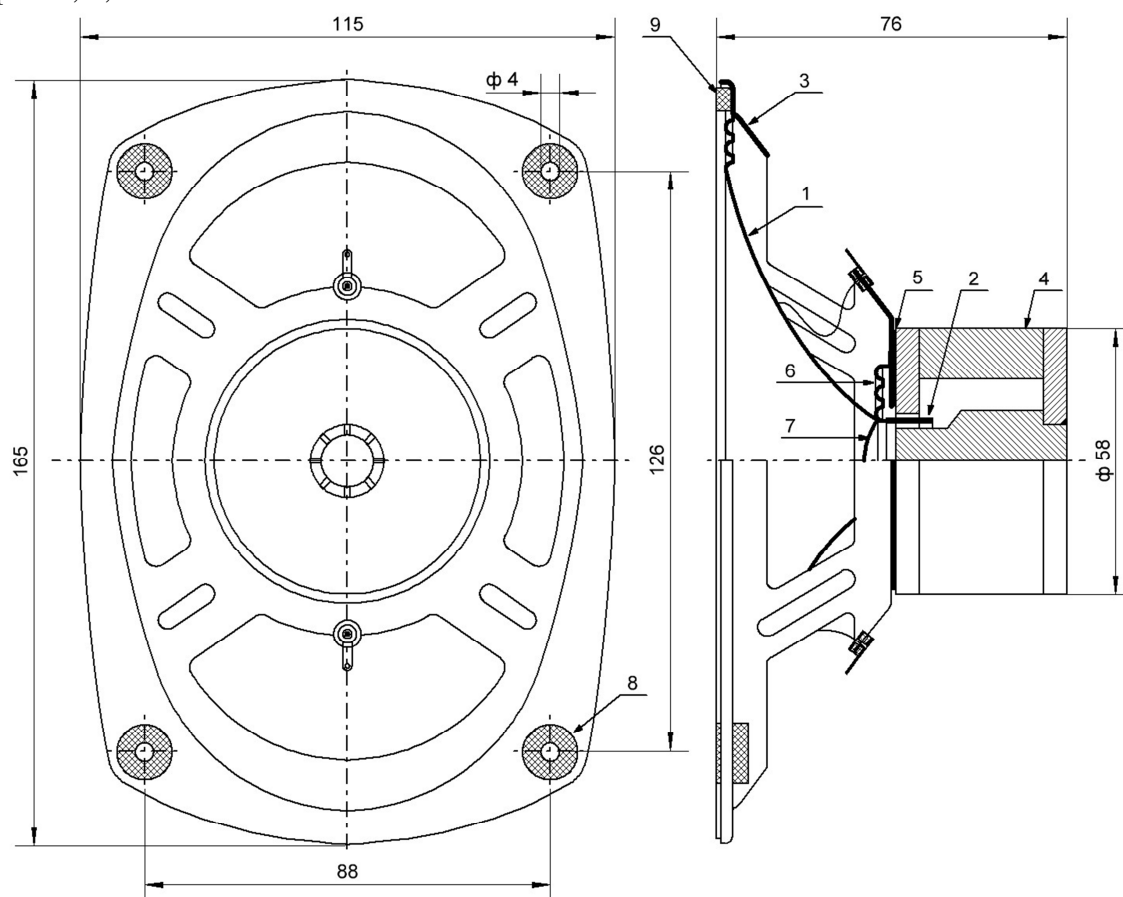
Фиг. 5. Радиоприемник „Мастро“ – скала (снимката е от варианта с UY85)

Фиг. 6. Радиоприемник „Маестро“ - схема на скалното движение

Високоговорител

Използван е елиптичният високоговорител Ч-ВЕ1. Това е първият разработен от нашите конструктори и пуснат в редовно производство елиптичен високоговорител, с номинална мощност 1,5 W. Неговите габаритни размери са 115x165x80 mm. Напречен разрез на високоговорителя по голямата му ос е даден на фиг. 7, а характеристиките му на фиг. 8, 9, 10.

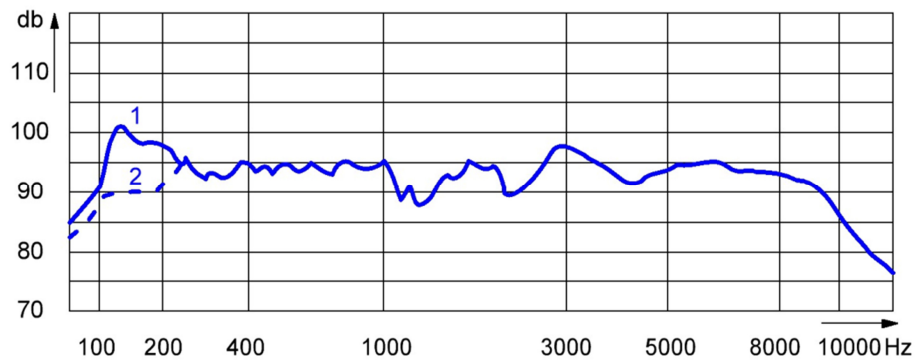

Фиг. 7. Конструкция на високоговорителя Ч-ВЕ1

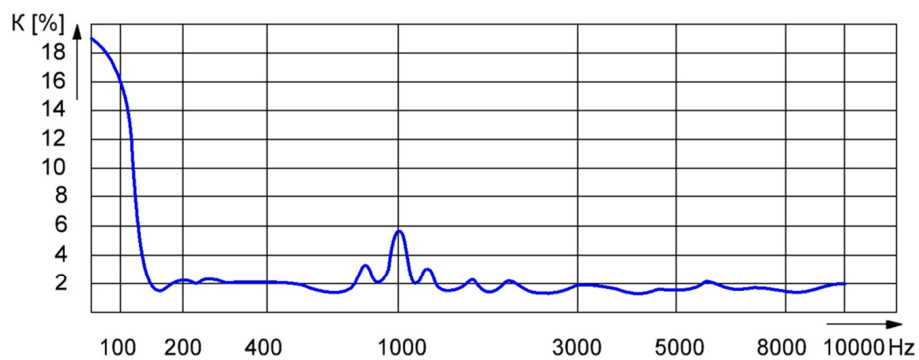
1 – мембрана;	4 - магнитна система;	7 - предпазна шапка;
2 – шпула;	5 - картонена шайба;	8 - амортизатор;
3 – шаси;	6 – трептилка;	9 - уплътнител.

Електроакустични показатели:

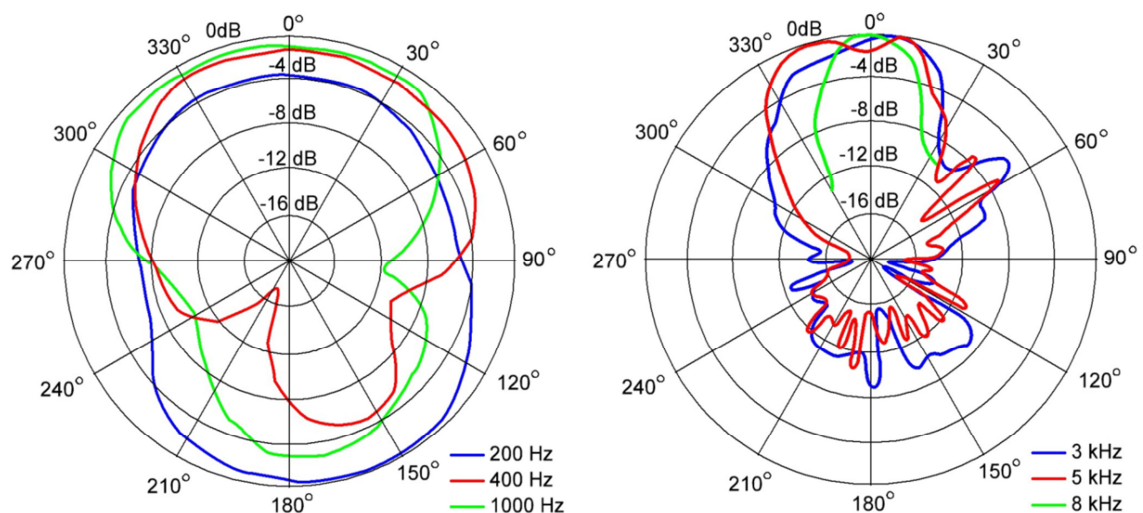
- номинална мощност при 1000 Hz - $1,5 \text{ W} \pm 10\%$
- активно съпротивление на шпуната $5,5 \Omega \pm 10\%$
- резонансна честота $125 \div 140 \text{ Hz}$
- честотен обхват $120 \div 9000 \text{ Hz}$
- неравномерност $< 14 \text{ dB}$
- средна абсолютна чувствителност $\geq 8,5 \mu\text{Bar}/\sqrt{\text{W}}$
- нелинейни изкривявания (фиг. 9)
- пространствени характеристики (фиг. 10)

Фиг. 8. Честотна характеристика на Ч-ВЕ1

Фиг. 9. Нелинейни изкривявания на Ч-ВЕ1

Фиг. 10. Пространствени характеристики на Ч-ВЕ1

Габаритните и скрепителните размери на високоговорителя са дадени на фиг. 7.

По материали от:

1. сп. Радио и телевизия, кн. 5 – 1960 г.

2. сп. Радио и телевизия, кн. 5 – 1961 г.

3. Радиоприемник „Маестро“ - зав. № (не се чете)

Обработка, актуализация и допълнения:

инж. Г. Слабаков

инж. Ив. Вълчев

инж. Любомир Божков 2023 г.